காலடி தெரியாமல் போனாலும் கர்த்தர் என் முன்னே உண்டு

சில நாட்களுக்கு முன்பு, என் மகள் என்னிடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விளையாட்டுப் பொருள் வாங்கித் தரும்படியாய் கேட்டாள். நானும் வாங்கி தருவதாக கூறி அவளைக் கடை திறவுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். ஆனால் நான் எந்த கடையில் அது கிடைக்கும் என நினைத்தேனோ அக்கடை மூடி இருந்தது. மேலும் அது ஒரு பண்டிகைக்கு முந்தின நாள் என்பதால், கடைத்தெரு முழுவதும் நடப்பதற்கு கூட வழியில்லாமல் வண்டிகளும், மக்கள் கூட்டமும் நிரம்பி வழிந்தது. என் கரம் பிடித்து நடந்து வந்த என் சிறிய மகளோ, கடை மூடப்பட்டு இருப்பதை கண்டு, நடப்பதற்கு கடினமாய் இருந்தாலும் அப்பா தான் கேட்ட விளையாட்டு பொருள் வாங்கித் தருவார், என்ற நம்பிக்கையோடு வந்த அவளுக்கு ஏமாற்றமாய் இருந்தது. ஆனால் நான் இன்னும் சிறிது தூரம் போனால் வேறொரு கடை உண்டு, அங்கு சென்று பார்க்கலாம் என்று எண்ணினேன். ஆனால் வாகன நெரிசல் காரணமாக, நடப்பதற்கு கடினமாய் இருந்ததால், சிறிய சந்து வழியாய் சுற்றிச் சென்று கடையை அடைய நினைத்தேன். ஆனால் அது எதுவும் அறியாத என் மகள், விளையாட்டு பொருள் கடையும் இல்லை, ஆனால் அப்பா தான் அறியாத பாதை வழியாய் தொடர்ந்து நடத்திச் செல்கிறாரே, இந்த சிறிய சந்து வழியான பாதையில் எந்த கடையும் இல்லையே, வெகு தூரம் நடக்கிறோமே என்று எதையும் நினைக்காமல், தொடர்ந்து என்னுடன் நடந்து வந்தாள். ஒருவேளை அவள் முகத்தில் கேள்விகள் இருந்தாலும், தொடர்ந்து என்னோடு நடந்து வந்தாள். என்ன ஆச்சரியம் நான் நினைத்த

கடைக்கு செல்லும் முன்பாகவே, பண்டிகை காலமானதால் தெருவோரமாய் ஒரு பெரிய விளையாட்டு கடையே போடப்பட்டிருந்தது. என் மகள் கேட்ட விளையாட்டு பொருள் கண்ணனுக்கு நேராய் படும்படியாய் அங்கு அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. என் மகள் அதை கண்டவுடன் வெகு சந்தோசமாய் அந்த பொருளை வாங்கிக்கொண்டு, அதை வாங்கின சந்தோஷத்தில் எந்த களைப்பும் இன்றி மறுபடியும் வீட்டிற்கு என் கரம் பிடித்து நடந்து வந்தாள். இது எனக்கே வியப்பாய் இருந்தது. ஏனெனில் நான் என் மகளை அவ்வளவு தூரம் அழைத்துச் செல்லும் பொழுதும், அந்தப் பொருள் கிடைக்குமோ என்பது எனக்கே சந்தேகமாய் தான் இருந்தது. இவ்வளவு தூரம் அவள் கால் வலிக்க, இந்த நெரிசலில் நடத்தி வர வைத்து, இறுதியில் விளையாட்டுப் பொருள் இல்லை என்றால் அவள் வேதனைப்படுவாளே என்று நினைத்தேன். ஆனால் எல்லாம் நலமாக முடிந்தது.

நான் வீடு வந்து சேர்ந்து என் மகள் விளையாடுவதை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, ஆண்டவர் என்னிடம் சொன்னார், நானும் இப்படித்தான் உன்னை தினந்தோறும் உன்னுடைய பல்வேறு எதிர்பார்ப்புகள் மத்தியில் உன்னை நடத்தி செல்கிறேன் என்று. நம் வாழ்க்கையில் ஆண்டவர் சில நன்மைகளை செய்ய அதை எதிர்பார்த்து, அவர் சித்தப்படி அவரை நோக்கி வேண்டும் பொழுது, ஆண்டவரும் நம்மை அதை பெரும்படியாய் நடத்தி செல்வதை உணர்கிறோம். ஒரு நன்மையை பெற்றுக்கொள்ள நம்மை இவ்வழியாய் நடத்தி, இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் மூலமாக அல்லது சூழ்நிலை மூலமாக ஆண்டவர் ஆசீர்வதிப்பார் என்று நினைக்கும் பொழுது, எதிர்பாராத விதமாக நாம் எதுவெல்லாம் சாதகமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறோமோ, அதுவெல்லாம் நமக்கு எதிராக மாறி, நாம் அடைய வேண்டிய நன்மையை அடைய முடியாமல் போகிறது. எனவே நன்மை வருவதற்கு சாதகம் இல்லாத சூழ்நிலையில், ஆண்டவர் நம்மிடம் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம், அவர் கரத்தைப் பிடித்து தொடர்ந்து அவரை நம்பி நடந்து செல்வதை மட்டுமே. தொடர்ந்து நடக்கும் பாதை கடினமான பாதையாய் இருந்தாலும், நன்மை கிடைக்க வாய்ப்பே இல்லாத குறுகலான பாதையாக இருந்தாலும், என் தகப்பன் எனக்கு சொன்னதை நிச்சயம் செய்து நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர் கரம் பிடித்துச் செல்லும் பொழுது, ஆச்சரிய விதமாய் நாம் நினையாத விதத்தில், நாம் எதிர்பார்த்த நன்மையை, நாம் நினைப்பதற்கும், வேண்டிக் கொள்கிறதற்கு, அதிகமாய் அவர் செய்ய வல்லவர் என்பதை, என் மனம் உணர்ந்து பூரித்தது. ஆம் விளையாட்டுப் பொருள் கிடைக்குமா என்று எனக்கே தெரியாத பட்சத்திலும், என் மகள் என்னோடு வந்தாள். ஆனால் நாம் பரம தகப்பனோ அப்படி அல்ல, அவர் ஆதியும் அந்தமுமானவர், அல்பாவும் ஓமெகாவுமானவர், அவர் நடத்திச் சென்றால், அதற்கு முடிவு தெரியாமல் நடத்திச் செல்ல மாட்டார். எனவே பொல்லாதவர்களாகிய நாம், நம் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளை கொடுக்க அறிந்திருக்கும் பொழுது, பரம பிதாவானவர் தம்மையே நம்பி

இருப்பர் வாழ்வில் நிச்சயம் அற்புதம் செய்வார். அதை ஏற்ற காலத்தில் செய்து முடிப்பார் என்ற சத்தியத்தை ஆண்டவர் எனது இருதயத்தில் உணர்த்தினார். ஆண்டவர் இந்த சின்ன சம்பவத்தின் மூலம், அவர் அன்பையும், அவருடைய கரம்பிடித்து நடந்து செல்வதின் மேன்மையையும் எண்ணி, அவரை உளமாற துதிக்கிறேன். ஆமென், அல்லேலூயா.